

marked for helt almindelige mennesker, der ikke har de der særlige behov.

Det er simpelt hen, fordi vi her taler om en type boliger, der skal opfylde nogle ganske særlige behov ofte for nogle mennesker, der er langt svagere end resten af os, og derfor kræver det ekstra ressourcer. Derfor kræver det, at vi så også sikrer os, at de ekstra ressourcer, vi lægger i det her, tilgodeser de mennesker, som har størst behov for det.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Men det her forslag går jo ikke ud på at sige, at man skal komme forrest i køen, hvis man ikke har noget behov. Det går ud på, at man selv skal have ret til at sige: Nu vil jeg gerne flytte hjemmefra, fra mine forældre, og bo for mig selv i min egen bolig, eller at nu er jeg blevet så gammel, nu vil jeg ikke bo i min egen bolig længere, nu vil jeg hen og bo sammen med nogle andre.

Spørgsmålet er: Mener Det Konservative Folkeparti, at de, der har penge nok, bare skal kunne flytte, fordi de jo kan betale for at få en bolig, der er stor nok til, at de kan komme ind med kørestolen eller kan betale for at bo i et byggeri, hvor der bor andre, mens de, der ikke har råd til bare at købe den bolig, de skal bruge, altså er afhængige af, at der er nogle kommunale sagsbehandlere, der endevender, hvordan de har det, og så når frem til, at de har et behov? Hvorfor er der den forskel i, hvad Det Konservative Folkeparti lige pludselig mener hører under det kommunale selvstyre, og hvad der er noget, folk selv kan bestemme?

Kl. 18.00

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jamen når man f.eks. skal på plejehjem, er det jo netop, fordi man har et særligt behov for at komme et sted hen, hvor der er nogle mennesker, der kan hjælpe én, hvor man kan få nogle ydelser ganske tæt på, hvor man f.eks. kan få noget ergoterapi, hvor man kan blive hjulpet døgnet 24 timer; altså man får opfyldt nogle særlige behov, som også er meget dyrere, men som er nogle behov, som vi har besluttet vi gerne vil hjælpe de her mennesker til at kunne få opfyldt.

Så er det klart, at vi må sikre os, at de ressourcer går til de her mennesker, der har mest behov. Jeg mener ikke, at det på nogen måde kan sammenlignes med, at man, hvis man køber en bo-

lig, så har mulighed for at eje den bolig. Her taler vi altså om nogle boliger, der skal udfylde nogle ganske særlige behov. Vi taler ikke bare om det generelle boligmarked og om, hvorvidt den ene eller den anden har råd til at købe den ene eller den anden bolig. Vi taler om nogle ydelser, som vi har besluttet at kommunerne skal kunne tilbyde de enkelte borgere, og så skal vi også give kommunerne mulighed for, at de ydelser, de tilbyder, tilgodeser de borgere, der har størst behov for det.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Det her er jo endt med at blive en meget spændende diskussion, synes jeg, både en principiel diskussion og også en meget konkret diskussion. Man kan vel sige, at Enhedslisten hermed formulerer det ultimative bud på det frie valg, og det er vel historiens ironiske skæbne, at de, som i øvrigt siger, at de er tilhængere af det, ihærdigt sætter sig imod, at det frie valg skulle virke lige præcis her.

Jeg kom undervejs i debatten til at mindes statsministerens nytårstale, den første, hvor han advarede mod smagsdommere og sagde, at der var forhold i livet, hvor almindelige mennesker bedst selv vurderede, hvad der var godt. Gad vidst, om ikke det her er et af områderne. Gad vidst, om ikke det netop er et af områderne, hvor folk godt selv ville være i stand til at vurdere. Det mener højrefløjen ikke i det her tilfælde. Der er det for vidtgående at gå ind for det frie valg.

Når Enhedslistens forslag er interessant, er det jo, fordi det er en reel måde at få afdækket et behov på, som ingen af os kender. Jeg synes, det er historisk interessant, at tidligere regeringer har turdet lægge tallene frem med ventelisterne. Derfor har vi de sidste tal i år 2001. Og så oplever vi pludselig et tal, som kunne være ubehageligt i den offentlige debat, der har været præget af metafysiske udtryk som frit valg og folk, der selv skulle bestemme, og sådan noget. Hvis det blev sat op imod virkeligheden, kunne der jo godt tegne sig et knap så romantisk billede. Derfor valgte man så at retouchere tallene væk. Det synes jeg er ærgerligt.

Derfor er Enhedslistens forslag jo, undskyld mig, genialt på den måde, at det er den ultimative måde at få frem, hvor mange mennesker der gerne ville have en plads i en beskyttet bolig, et